

Publicerad 2016-09-20 14:24 av Marianne Räf

20 september.

Vid höstens tröskel

Sovit en ljuv, gyllene
sömn, - vaknade i ett
segervisst rus.

Tänker på Bella;-
hennes vulva var
liten och mörk
under sjukhusrocken.

Inom en timme skall
2 sjuksköterskor
komma hit med
spruta o.a. medicin.
De kommer hem till
mig varannan tisdag.

Bosse lämnade mig
ensam kvar i Livet.

Vår kärlek rann ut
i sanden i och med
hans död. Fast, jag
gråter, tyst, inombords
vid Minnet av honom.

Kanske, ser han mig, nu ...

Har fått min injektion, nu, å
skall bege mig till kvällen.

Skuggorna tättnar, härinne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten